

се обуе, съ какво? „Облѣчи дрехата си“, каква дреха?

Сега, вие всички ще кажете: „Ние знаемъ какъ да се обличаме“. Приемамъ, тъй, външно, знаете какъ да се обличате, но вътрѣшно — още не сте изучили това искусство. „И ела слѣдъ мене“. Този ангелъ е носителъ, служителъ, на кого? Той не е служителъ на старитѣ понятия и разбирания, които сж имали древнитѣ религиозни хора, па и сегашнитѣ хора. И на васъ казвамъ общо: често азъ въ моитѣ бесѣди турямъ прѣста си тукъ и тамъ, да видя, дали тѣлото ви е здраво. Ако не се обиждате, казвамъ: „Тия хора сж здрави“; ако ли нѣкой се обиди, казвамъ: „Този човѣкъ има рани“, и правя диагноза да видя, отъ какъвъ характеръ е тази рана — може ли да се лѣкува, или не. А сега можете ли да ми кажете, че нѣмате такива ранички? Все има нѣкой мозолъ на прѣститѣ, нѣкоя малка раничка на грабнака, нѣкоя малка раничка подъ гушата, нѣкое възпаление въ носа, нѣкоя склероза въ очитѣ, перде има. И всички тия недъзи се образуватъ само въ затворитѣ. Ние сега се намираме въ единъ голѣмъ затворъ. Сега съврѣменнитѣ хора говорятъ за култура, за свобода. Не, не, всички сте въ затвора между двама войници, отвѣнка ви пазятъ стражари. Но силата, най-великото въ свѣта, най-силното въ свѣта, то е молитвата, не туй обикновено моление за спасение, а онова моление — когато хората се съединяватъ, за да избавятъ единъ братъ, да го измолятъ отъ затвора. И слизането на този ангелъ се дължи на тѣхната молитва. Може да кажете: „Не можемъ ли ние да направимъ сжщото?“ — Можете, ако разбирате нерационалнитѣ числа.

„И рече му ангелътъ: „Опаши се“. Този ангелъ говори сега: „Опаши се, стани!“ Ти спишъ, заспалъ си духомъ и не знаешъ, че на слѣдния день Иродъ ще те изведе, и твоята глава ще се отрѣже така, отъ дъното, като нѣкоя лукова глава.